

32003L0110

L 321/26

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

6.12.2003

DIRECTIVA 2003/110/CE A CONSILIULUI
din 25 noiembrie 2003
privind asistența la tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 63 alineatul (3) litera (b),

având în vedere inițiativa Republicii Federale Germania,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Asistența reciprocă în materia îndepărtării ia în considerare obiectivul comun de a pune capăt șederii ilegale a resortisanților țărilor terțe obligați să părăsească teritoriul. O reglementare constrângătoare pentru toate statele membre contribuie de asemenea la certitudinea juridică și la armonizarea procedurilor.
- (2) Îndepărtarea pe cale aeriană este din ce în ce mai mult folosită pentru a pune capăt șederii resortisanților țărilor terțe. În ciuda eforturilor depuse de către statele membre pentru folosirea cu prioritate a liniilor directe, factori economici și/sau numărul insuficient de zboruri directe pot face necesară recurgerea la legături aeriene cu escală în aeroporturile de tranzit din alte state membre.
- (3) Recomandarea Consiliului din 22 decembrie 1995 privind concertarea acțiunilor și cooperarea în aplicarea măsurilor de expulzare ⁽¹⁾ și Decizia Comitetului executiv din 21 aprilie 1998 privind cooperarea dintre părțile contractante în materie de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe pe cale aeriană [SCH/COM-ex (98) (10)] ⁽²⁾ răspund deja necesității de cooperare între statele membre în domeniul îndepărtării pe cale aeriană a resortisanților țărilor terțe.
- (4) Nu se aduce atingere suveranității statelor membre, în special în ceea ce privește utilizarea forței împotriva resortisanților țărilor terțe care se opun îndepărtării.
- (5) Nu ar trebui să se aducă atingere Convenției din 14 septembrie 1963 referitoare la infracțiuni și la anumite alte acte săvârșite la bordul aeronavelor (Convenția de la Tokyo), în special în ceea ce privește autoritatea exercitată de comandantul de bord și problemele legate de răspundere.
- (6) În ceea ce privește notificarea companiilor aeriene cu privire la executarea măsurilor de îndepărtare cu sau fără escortă, se face trimitere la anexa 9 la Convenția privind aviația civilă internațională (Convenția OACI) din 7 decembrie 1944.
- (7) Statele membre pun în aplicare prezenta directivă cu respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special a Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată

prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 și a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În conformitate cu obligațiile internaționale aplicabile, tranzitul pe cale aeriană nu va fi nici solicitat, nici autorizat în cazul în care, în țara terță de destinație sau de tranzit, resortisantul unei țări terțe riscă să fie supus unui tratament inuman sau degradant, torturii sau pedepsei cu moartea sau în cazul în care viața sau libertatea sa ar fi amenințată pe motiv de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice.

- (8) Este oportun să se adopte măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a modalităților de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽³⁾.
- (9) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, prin urmare nu are nici o obligație în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale. Având în vedere că prezenta directivă dezvoltă *acquis*-ul Schengen în aplicarea dispozițiilor titlului IV din partea a treia a Tratatului de instituire a Comunității Europene, în măsura în care aceasta se aplică resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute pentru a beneficia de o scurtă ședere, aplicabile pe teritoriul unui stat membru în temeiul dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în conformitate cu articolul 5 din protocolul menționat anterior, Danemarca decide, în termen de șase luni de la adoptarea prezentei directive de către Consiliu, dacă transpune sau nu prezenta directivă în legislația sa internă.
- (10) În ceea ce privește Republica Islanda și Regatul Norvegiei, prezenta directivă constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen în sensul Acordului încheiat la 18 mai 1999 între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen ⁽⁴⁾, în măsura în care prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe care nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile prevăzute pentru a beneficia de o scurtă ședere, aplicabile pe teritoriul unui stat membru în temeiul dispozițiilor *acquis*-ului Schengen și care aparțin de domeniul prevăzut la articolul 1 punctul C din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite norme de aplicare a acestui acord ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ JO C 5, 10.1.1996, p. 3.

⁽²⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 193.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽⁴⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽⁵⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

- (11) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive și nu au, sub rezerva articolului 4 din protocolul menționat anterior, nici o obligație în temeiul acesteia și nu fac obiectul aplicării sale.
- (12) Prezenta directivă constituie un act întemeiat pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă are ca obiect definirea măsurilor de asistență care se pot lua de către autoritățile competente în aeroporturile de tranzit din statele membre, în cadrul îndepărtării cu sau fără escortă, pe cale aeriană.

Articolul 2

În sensul prezentei directive, se înțelege prin:

- (a) „resortisant al unei țări terțe”, orice persoană care nu este resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene, al Republicii Islanda sau al Regatului Norvegiei;
- (b) „stat membru solicitant”, statul membru care execută o decizie de îndepărtare pronunțată împotriva resortisantului unei țări terțe și solicită tranzitul prin aeroportul unui alt stat membru;
- (c) „stat membru solicitat”, sau „stat membru de tranzit”, statul membru pe aeroportul căruia trebuie să aibă loc tranzitul;
- (d) „membrii escortei”, toate persoanele din statul membru solicitant însărcinate cu însoțirea resortisantului unei țări terțe, inclusiv persoanele însărcinate cu îngrijirea medicală, precum și interpreții;
- (e) „tranzit pe cale aeriană”, trecerea resortisantului dintr-o țară terță în zona unui aeroport din statul membru solicitat în sensul îndepărtării sale pe cale aeriană și, după caz, trecerea membrilor escortei.

Articolul 3

- (1) Orice stat membru care dorește îndepărtarea unui resortisant al unei țări terțe pe cale aeriană examinează posibilitatea de a utiliza un zbor direct către țara de destinație.
- (2) În cazul în care un stat membru care dorește îndepărtarea unui resortisant al unei țări terțe nu poate, din motive rezonabile de ordin practic, să utilizeze un zbor direct către țara de destinație, acesta poate solicita tranzitul pe cale aeriană printr-un alt stat membru. În principiu, tranzitul pe cale aeriană nu trebuie solicitat dacă executarea măsurii de îndepărtare necesită o schimbare de aeroport pe teritoriul statului membru solicitat.

- (3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la articolul 8, statul membru solicitat poate refuza tranzitul pe cale aeriană atunci când:

- (a) resortisantul unei țări terțe este acuzat, în temeiul legislației interne a statului membru solicitat, de infracțiuni sau căutat pentru executarea unei pedepse;
- (b) tranzitul prin alte state sau readmisia de către statul de destinație nu sunt posibile;
- (c) măsura de îndepărtare necesită o schimbare de aeroport pe teritoriul statului membru solicitat;
- (d) asistența solicitată nu poate fi furnizată la o dată precisă din motive de ordin practic sau
- (e) resortisantul unei țări terțe va constitui o amenințare pentru ordinea publică, securitatea publică, sănătatea publică sau relațiile internaționale ale statului membru solicitat.

- (4) În cazul prevăzut la alineatul (3) litera (d), statul membru solicitat prezintă în cel mai scurt timp statului membru solicitant o dată cât mai apropiată de data solicitată inițial, la care acesta poate oferi asistență în ceea ce privește tranzitul pe cale aeriană, în măsura în care celelalte condiții sunt îndeplinite.

- (5) Statul membru solicitat poate retrage autorizațiile de tranzit pe cale aeriană deja eliberate, dacă fapte care justifică refuzul de tranzit în sensul alineatului (3) s-au constatat ulterior.

- (6) Statul membru solicitat informează de îndată statul membru solicitant atunci când autorizația de tranzit pe cale aeriană este refuzată sau retrasă în conformitate cu alineatul (3) sau (5), prezentând motivele refuzului sau retragerii sau atunci când tranzitul nu se poate asigura din alt motiv.

Articolul 4

- (1) Solicitarea de tranzit pe cale aeriană cu sau fără escortă și măsurile de asistență aferente în temeiul articolului 5 alineatul (1) trebuie prezentată în scris de către statul membru solicitant. Aceasta trebuie transmisă statului membru solicitat cât mai curând posibil, dar cu cel puțin două zile înaintea tranzitului. În cazuri de urgență deosebită motivate corespunzător, acest termen se poate scurta.

- (2) Statul membru solicitat comunică decizia sa statului membru solicitant în termen de două zile. Acest termen poate fi prorogată cu patruzeci și opt de ore maximum, în cazuri motivate corespunzător. Tranzitul pe cale aeriană nu poate începe fără autorizația statului membru solicitat.

În cazul în care statul membru solicitat nu dă un răspuns în termenul menționat la primul paragraf, operațiunile de tranzit pot fi inițiate prin intermediul unei notificări emise de statul membru solicitant.

Statele membre pot prevedea, pe baza unor acorduri sau aranjamente bilaterale sau multilaterale, ca operațiunile de tranzit să fie inițiate prin intermediul unei notificări emise de statul membru solicitant.

Statele membre informează Comisia cu privire la acordurile sau aranjamentele prevăzute la al treilea paragraf. Comisia prezintă cu regularitate Consiliului rapoarte cu privire la aceste acorduri și aranjamente.

(3) În sensul executării cererii prevăzute la alineatul (1), informațiile enumerate în formularul de cerere și de autorizare a tranzitului pe cale aeriană care figurează în anexă se transmit statului membru solicitat.

Măsurile necesare pentru actualizarea și adaptarea cererii de tranzit care figurează în anexă, precum și metodele de transmitere a acestei cereri, se iau în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 9 alineatul (2) din Decizia 1999/468/CE.

(4) Pentru orice cerere de tranzit, statul membru solicitant transmite statului membru solicitat datele prevăzute de anexă.

(5) Fiecare stat membru desemnează o autoritate centrală pentru primirea cererii prevăzute la alineatul (1).

Autoritățile centrale desemnează, pentru toate aeroporturile de tranzit în cauză, puncte de contact cu care se poate lua legătura pe toată durata operațiunilor de tranzit.

Articolul 5

(1) Statul membru solicitant ia toate măsurile necesare pentru ca operațiunea de tranzit să se desfășoare în cel mai scurt timp.

Operațiunea de tranzit trebuie să se desfășoare în termen de 24 de ore.

(2) În limita mijloacelor disponibile și cu respectarea normelor internaționale aplicabile, statul membru solicitat pune în aplicare, sub rezerva consultărilor reciproce cu statul membru solicitant, toate măsurile de asistență necesare, de la aterizare și deschiderea ușilor avionului până la plecarea efectivă a resortisantului unei țări terțe. Cu toate acestea, nu se solicită consultări reciproce în cazurile prevăzute la litera (b).

Statul membru solicitat ia următoarele măsuri de asistență:

- (a) resortisantul unei țări terțe este așteptat la avion și însoțit în incinta aeroportului de tranzit, în special până la zborul de corespondență;
- (b) se acordă îngrijiri medicale de urgență resortisantului unei țări terțe și, după caz, membrilor escortei;
- (c) se asigură hrana resortisantului unei țări terțe și, după caz, a membrilor escortei;
- (d) documentele de călătorie sunt preluate, păstrate și transmise, în special în caz de îndepărtare fără escortă;
- (e) în caz de tranzit fără escortă, statul membru solicitant este informat cu privire la locul și ora plecării de pe teritoriul statului membru respectiv a resortisantului unei țări terțe;
- (f) statul membru solicitant este informat cu privire la orice incident grav survenit în cursul tranzitului resortisantului unei țări terțe.

(3) Statul membru solicitat poate, în conformitate cu legislația sa internă:

- (a) să repartizeze și să cazeze resortisanții țărilor terțe în incinte securizate;

- (b) să recurgă la mijloace legitime pentru a împiedica acte de rezistență din partea resortisantului unei țări terțe sau pentru a le pune capăt.

(4) Fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (1), în cazul în care nu se poate asigura executarea operațiunilor de tranzit, în ciuda asistenței oferite în conformitate cu alineatele (1) și (2), statul membru solicitat poate, la cererea statului membru solicitant și de comun acord cu acesta din urmă, să ia toate măsurile de asistență necesare continuării operațiunii de tranzit.

În acest caz, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit la patruzeci și opt de ore maximum.

(5) Autoritățile competente din statul membru solicitat care sunt responsabile cu măsurile luate decid asupra naturii și dimensiunilor asistenței prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

(6) Cheltuielile ocazionate de prestările prevăzute la alineatul (2) literele (b) și (c) sunt în sarcina statului membru solicitant.

Celelalte cheltuieli sunt de asemenea în sarcina statului membru solicitant, atât timp cât sunt reale și cuantificabile.

Statele membre furnizează informațiile corespunzătoare privind criteriile de cuantificare a cheltuielilor prevăzute la al doilea paragraf.

Articolul 6

(1) Statul membru solicitant se obligă să-l readmită de îndată pe resortisantul unei țări terțe în cazul în care:

- (a) autorizația de tranzit pe cale aeriană a fost refuzată sau retrasă în temeiul articolului 3 alineatul (3) sau (5);
- (b) resortisantul unei țări terțe a pătruns fără autorizație pe teritoriul statului membru solicitat în cursul tranzitului;
- (c) îndepărtarea resortisantului unei țări terțe într-o altă țară de tranzit sau în țara de destinație sau îmbarcarea sa la bordul unui zbor de corespondență a eșuat sau
- (d) tranzitul pe cale aeriană nu este posibil din alt motiv.

(2) Statul membru solicitat ajută la readmisia resortisantului unei țări terțe în statul membru solicitant în cazurile prevăzute la alineatul (1). Cheltuielile legate de returnarea resortisantului unei țări terțe sunt în sarcina statului membru solicitant.

Articolul 7

(1) Prerogativele membrilor escortei se limitează, pe durata desfășurării operațiunii de tranzit, la legitima apărare. De asemenea, în absența forțelor de ordine ale statului membru de tranzit sau cu scopul de a le oferi acestora asistență, membrii escortei pot răspunde unui risc imediat și grav printr-o intervenție rezonabilă și proporționată, în scopul de a-l împiedica pe resortisantul unei țări terțe să fugă, să-și provoace răni lui însuși/ei înseși sau unui terț, sau să producă pagube materiale.

În orice împrejurare, membrii escortei trebuie să respecte legislația statului membru solicitant.

(2) În cursul tranzitului pe cale aeriană, membrii escortei nu sunt înarmați și poartă ținută civilă. Aceștia prezintă documentele de identitate necesare, în special autorizația de tranzit eliberată de statul membru de tranzit sau, după caz, notificarea prevăzută la articolul 4 alineatul (2), în cazul în care statul membru solicitat o cere.

Articolul 8

Prezenta directivă nu aduce atingere angajamentelor care decurg din Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967, din convențiile internaționale privind drepturile omului și libertățile fundamentale și din convențiile internaționale privind extrădarea persoanelor.

Articolul 9

(1) Comisia este sprijinită de un comitet.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la o lună.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 10

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei

directive înainte de 6 decembrie 2005. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 11

Decizia Comitetului executiv din 21 aprilie 1998 privind cooperarea dintre părțile contractante în materie de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe pe cale aeriană [SCH/Com-ex (98) 10] se abrogă.

Articolul 12

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 13

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptată la Bruxelles, 25 noiembrie 2003.

Pentru Consiliu

Președintele

G. TREMONTI

ANEXĂ

I. Cerere de tranzit în sensul îndepărtării pe cale aeriană

[în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2003/110/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind asistența la tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană (JO L 321, 6.12.2003, p. 26).]

(Serviciul solicitant) Autoritatea: Adresa: 	Locul/data:
	Telefon/fax/email:
	Numele persoanei competente:
	Semnătura:

(Serviciul solicitant) Autoritatea: Adresa:
--

Informații generale privind resortisantul unei țări terțe care face obiectul cererii de tranzit

Nr. de ordine	Nume	Prenume	Sex (m/f)	Data nașterii	Locul nașterii	Cetățenie	Document de călătorie nr./tip/durata de valabilitate	Nr. vizei eliberate de o țară terță (dacă este cazul)
1								
2								

Precizări privind zborul

Nr. zborului	Locul de plecare	Data plecării	Ora plecării	Locul de destinație	Data sosirii	Ora sosirii

Informații speciale

Resortisantul unei țări terțe este însoțit de o escortă?	☐ da ☐ nu	Nume și funcții: _____ _____ _____
Se recomandă supravegherea de către poliție la aeroport?	☐ da ☐ nu	
Sunt necesare îngrijiri medicale?	☐ da ☐ nu	Dacă da, precizați care: _____ _____ _____
Resortisantul în cauză suferă de o boală contagioasă identificabilă? (*)	☐ da ☐ nu	Dacă da, precizați care: _____ _____ _____
Au existat tentative anterioare de îndepărtare care au eșuat?	☐ da ☐ nu	Dacă da, precizați din ce motive: _____ _____ _____

Alte observații

NB: În momentul prezentării cererii, nu se cunoștea nici un motiv de refuz prevăzut la articolul 3 alineatele (3) și (5) din Directiva 2003/110/CE.

Decizia serviciului solicitat

Tranzitul este autorizat.	☐
Tranzitul nu este autorizat	☐
Motive:	_____ _____
_____ (Nume/Semnătură/Data)	

(*) Aceste informații se comunică în conformitate cu legislația internă sau internațională aplicabilă.